Judecătoria Soroca
Sediul Central

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

în cauza civilă
la cererea înaintată de Preida Sofia, persoană interesată Agenția Servicii Publice privind constatarea faptului nașterii unei persoane de către o anumită femeie,

Dosar nr. 2p/s-26/26
(NR. PIGD: 2-26070060-46-2p/s-03062026)

Examinarea cauzei. Respingerea cererii privind constatarea faptului nașterii unei persoane de către o anumită femeie ca neîntemeiată.

Municipiul Soroca
24 august 2026

Textul corespunde originalului

Judecătorul Judecătoriei Soroca, sediul Central, examinând în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea depusă de Preida Sofia, persoană interesată Agenția Servicii Publice privind constatarea faptului nașterii unei persoane de către o anumită femeie,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT,

La data de 03 iunie 2026, Preida Sofia, persoană interesată Agenția Servicii Publice s-a adresat cu cerere privind constatarea faptului nașterii unei persoane de către o anumită femeie.

În motivarea cererii petiționara a indicat că este de etnie romă, născută la data de *****, cod personal *****, și în prezent ispășește pedeapsa cu închisoare în *****.

Notează petiționara că nu deține certificat de naştere, fiind documentată doar în calitate de apatrid. S-a născut în Republica Moldova, în *****, unde a și crescut, a locuit şi a frecventat instituția de învățământ.

Totodată, notează că nu cunoaşte circumstanțele exacte ale înregistrării sale la naştere şi nici nu deține informații despre părinți sau despre eventuale acte de stare civilă întocmite la momentul naşterii. Situația sa de nedocumentare, social şi cultural este explicată inclusiv prin specificul comunității din care provine, în cadrul căreia se atestă frecvent cazuri de persoane ale căror nașteri nu au fost înregistrate în mod oficial, familia neîntreprinzând demersurile necesare pentru perfectarea certificatului de naștere.

În perioada detenției, asistentul social din cadrul instituției penitenciare a întreprins demersuri către instituțiile competente în vederea identificării actului constatator al nașterii, cu toate acestea, nu au fost identificate în registrele de stare civilă date privind înregistrarea naşterii sale, fapt ce confirmă lipsa unui act oficial.

În aceste condiții, unica modalitate de recunoaştere a identității civile indică petiționara și de obținere a actelor de stare civilă este constatarea faptului juridic al nașterii prin hotărâre judecătorească.

Interesul său legitim este evident şi actual, întrucât lipsa actelor de identitate îi afectează grav drepturile fundamentale și posibilitatea de integrare socială după executarea pedepsei. În absența unui certificat de naştere şi a documentelor de identitate aceasta nu va putea să se angajeze, să beneficieze de servicii sociale sau medicale și să participe în mod efectiv la viața socială şi economică.

Prin urmare, notează petiționara că intervenția instanței de judecată este necesară pentru a-i asigura respectarea dreptului la identitate, precum şi pentru a facilita reintegrarea sa în societate după liberare.

Prin cerere depusă, petiționara invocă încălcarea dreptului la identitate și la viață privată, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca urmare a

lipsei actelor de stare civilă și a recunoașterii juridice a identității sale. Aceasta susține că situația creată îi afectează exercitarea drepturilor fundamentale și integrarea socială.

Astfel, în vederea stabilirii identității sale legale și a asigurării protecției efective a drepturilor sale, solicită constatarea faptului naşterii petiționarei Preida Sofia *****, a.n.*****, în Republica Moldova, IDNP ***** de către mama Preida Tamara.

În drept, își întemeiază cererea în baza prevederilor art.281, 282 alin. (1), 283, 284 Cod de procedură civilă.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES

Petiționara Preida Sofia, care a participat prin intermediul sistemului de videoconferință, în ședința de judecată a susținut cererea înaintată solicitând să fie admisă. La întrebările adresate, ultima a precizat că Preida Tamara este femeia care a crescut-o de mică, nu este mama ei biologică, îi zice bunica. Despre mama biologică nu cunoaște nimic. Preida Tamara nu este nici bunica biologică. Totodată, potrivit explicațiilor oferite în ședința de judecată, petiționara a comunicat că Preida Tamara, persoana care a crescut-o și a îngrijit-o, se află peste hotarele Republicii Moldova, în Federația Rusă, fără a prezenta date suficiente pentru identificarea și localizarea acesteia. A menționat că Preida Tamara nu i-a spus nimic cu privire la mama sa biologică. Despre faptul că nu este fiica lor biologică a aflat pe la 14-15 ani. I-a fost comunicat că mama biologică de mică a dat-o la țigani din motiv că urma să ispășească o pedeapsă cu închisoare pe vreo 10 ani. Preida Tamara nu-i nici mama femeii care a lăsat-o la țigani, nu are nici-o legătură de rudenie cu ea.

Reprezentantul petiționarei, avocatul Nelea Suveică în ședința de judecată a susținut cererea petiționarei reiterând circumstanțele de fapt și de drept, indicând că la caz sunt întrunite toate condițiile necesare pentru a fi admisă în totalitate.

Reprezentantul persoanei interesate, Agenția Servicii Publice, Mariana Pîrgaru în ședința de judecată nu s-a prezentat. În rezultatul comunicării cererii petiționarei, la 01.07.2026 a depus o cerere prin care a solicitat scoaterea de pe rol în temeiul art.267 lit. a) Cod de procedură civilă pe motiv că Preida Sofia nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară. Concomitent, în temeiul prevederilor art.206 alin. (1) Cod de procedură civilă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cu expedierea ulterioară a actului judecătoresc ce se va adopta pe caz.

Prin încheiere protocolară din 18.08.2026, instanța a respins cererea persoanei interesate, Agenția Servicii Publice privind scoaterea de pe rol a cererii petiționarei, reținând că nu s-a constatat existența temeiului legal prevăzut de art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Articolul 118 din Codul de procedură civilă

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 121 din Codul de procedură civilă

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Articolul 239 din Codul de procedură civilă

Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Articolul 240 din Codul de procedură civilă

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Articolul 279 din Codul de procedură civilă

(1) Instanţa judecătorească examinează în procedură specială cauze cu privire la:

a) constatarea faptelor care au valoare juridică;

Articolul 280 din Codul de procedură civilă

(1) În procedură specială, cauzele se examinează de instanţele judecătoreşti după regulile de examinare a acţiunilor civile, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul cod la cap.XXIII-XXXIV şi în alte legi.

Articolul 281 din Codul de procedură civilă

(1) Instanţa judecătorească constată faptele de care depinde apariţia, modificarea sau încetarea drepturilor personale sau patrimoniale ale persoanelor fizice şi ale organizaţiilor.

(2) Instanţa judecă cauzele în care i se cere să constate:

c[1]) faptul naşterii unei persoane de către o anumită femeie (*prevedere în vigoare din 01.11.2025);*

Articolul 282 din Codul de procedură civilă

(1) Instanţa judecătorească constată faptul cu valoare juridică în cazul în care:

a) acesta generează, în virtutea legii, următoarele efecte juridice: apariţia, modificarea sau încetarea unor drepturi personale sau patrimoniale ale petiţionarului;

b) petiţionarul nu are o altă posibilitate de a obţine sau de a restabili documentele care ar certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită;

c) constatarea faptului nu este legată de soluţionarea unui litigiu de drept ce ţine de competenţa instanţelor judecătoreşti.

(2) Dacă, în cadrul examinării cauzei de constatare a unui fapt cu valoare juridică, apare un litigiu de drept care nu ţine de competenţa instanţelor judecătoreşti, instanţa examinează cererea de constatare a acestui fapt în procedură specială.

Articolul 47 Codul familiei

(1) Proveniența copilului de la mamă (maternitatea) se stabileşte în baza datelor din înregistrarea constatării medicale a naşterii copilului de la o anumită femeie într-o instituţie medico-sanitară.

Articolul 20 din Legea Nr. 100 din 26-04-2001 privind actele de stare civilă

(1) Drept temei pentru înregistrarea naşterii servesc:

a) constatarea medicală a naşterii, înregistrată de o instituție medico-sanitară din Republica Moldova;

b) constatarea medicală a naşterii, înregistrată de o instituție medico-sanitară privată, de medicul care a asistat naşterea sau la care s-a adresat mama după naştere (când naşterea s-a produs în afara instituției medico-sanitare) ori de un medic privat care a asistat naşterea;

c) procesul-verbal şi certificatul prin care se constată sexul şi vârsta copilului – în cazul înregistrării naşterii unui copil găsit.

(2) În lipsa actelor prevăzute la alin.(1), înregistrarea naşterii copilului se face pe baza hotărârii instanţei judecătoreşti privind stabilirea faptului naşterii copilului de către o femeie concretă.

MOTIVAREA INSTANȚEI

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu circumstanțele de fapt invocate, probele administrate și normele de drept aplicabile, instanța ajunge la concluzia că cererea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din considerentele ce urmează.

La caz, instanța reține că, prin cererea depusă, petiționara Preida Sofia solicită, în temeiul art. 281 alin. (2) lit. c[1]) și art. 282 din Codul de procedură civilă, constatarea faptului juridic al naşterii sale la data de ***** de către o anumită femeie, indicând-o în calitate de mamă pe Preida Tamara.

În motivarea cererii, petiționara invocă faptul că nu deține certificat de naștere, fiind documentată anterior cu acte în care figurează cu cetățenie nedeterminată, și că nu cunoaște circumstanțele exacte ale naşterii sale și ale eventualei înregistrări a acesteia în registrele de stare civilă.

Totodată, petiționara susține că lipsa documentelor de stare civilă și imposibilitatea clarificării situației sale juridice constituie impedimente în exercitarea drepturilor sale

fundamentale, inclusiv în ceea ce privește obținerea actelor de identitate și reintegrarea socială după eliberarea din detenție.

Examinând înscrisurile anexate cererii, instanța reține că, potrivit informațiilor comunicate de Administrația Națională a Penitenciarelor, petiționara Preida Sofia se află în detenție, executând pedeapsa cu închisoarea în *****.

Din informația nr. 580 din 07 decembrie 2023, eliberată de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari", rezultă că instituția medicală nu dispune de date concrete pentru confirmarea nașterii petiționarei Preida Sofia *****, născută la *****, întrucât lipsesc datele referitoare la mama acesteia (f.d. 6).

La 11.10.2023 cu nr.01/9083 (f.d.9), ulterior la 04.12.2023 cu nr. 01/11060 (f.d.12) Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, în rezultatul examinării solicitărilor *****, a prezentat informația din care rezultă că "*în urma verificărilor efectuate în sistemele informaţionale automatizate, conform datelor de identificare prezentate în demers, nu s-a identificat niciun act de naştere înregistrat pe numele dnei Preida Sofia, născută la data de ***** în localitatea Ghidighici sau Vatra, municipiul Chişinău. Totodată, comunică că în Registrul de stat al populației este înregistrată informația despre Preida Sofia, născută în mun. Chișinău, Vatra, persoană cu cetățenie nedeterminată, titulara paşaportului național al cetățeanului străin/document de călătorie al apatridului 001609, eliberat la data de 10.03.2021 de către Biroul Migrație şi Azil (document cu statut expirat). Ca urmare a verificărilor efectuate s-a stabilit că Preida Sofia *****, născută la data de ***** nu deține acte de identitate din sistemul național de paşapoarte şi nu este înregistrată la domiciliu/reşedință temporară pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, nu dispun de informaţii privind dobândirea cetăţeniei Republicii Moldova de către persoana nominalizată".*

La 06.12.2023 cu nr. 02/1-36/808 (f.d.18), Primăria satului Ghidighici cu referire la solicitarea adresată de *****, a indicat că în perioada anilor 1997-2023, careva adresări privind înregistrarea nașerii copilului Preida Sofia a.n. ***** către Primăria satului Ghidighici nu au parvenit.

La 12.04.2024 cu nr. 258 (f.d.21), Primăria orașului Vatra mun. Chișinău, cu privire la adresarea instituției penitenciare referitor la cet. Preida Sofia, a prezentat informația că "s-*a efectuat deplasarea pe strada Tineretii, unde trăieşte o singură familie cu numele Farcaş. În urma discuției cu proprietara, doamna *****, care este proprietara casei, a comunicat că niciodată nu a cunoscut pe cetățeana Preida Sofia şi că nu este rudă cu aceasta. La întrebările adresate dacă anume la această adresă locuieşte *****, dna. Maria a răspuns că nu au rude cu acest nume. Din demersul înaintat, este menționat patronimicul "*****", însă în continuarea demersului este căutat tatăl cu numele "Iurie". Consideră că este o eroare şi este dificil să se efectueze o căutare mai detaliată în aceste condiții. Totodată, Primăria a revizuit registrul de evidență a naşterilor, dar nu au fost găsite înregistrări ale certificatului de naştere a cetățenei Preida Sofia, deoarece registrul pentru anul 1997 se află la Direcția de Arhivă Chişinău, Str. Teilor, 7/2. Primăria Vatra nu deține nicio informație sau documente medicale constatatoare ale naşterii".*

Analizând înscrisurile menționate, instanța reține că acestea reflectă demersurile întreprinse în vederea identificării actelor de stare civilă ale petiționarei, precum și dificultățile întâmpinate în procesul documentării acesteia. Cu toate acestea, informațiile comunicate de instituțiile publice nu conțin date care să confirme faptul că Preida Sofia s-a născut de către Preida Tamara.

În ceea ce privește persoana indicată în cerere ca fiind femeia de către care s-a născut, instanța reține că, potrivit explicațiilor oferite în ședința de judecată, petiționara a declarat expres că Preida Tamara nu este mama sa biologică, ci persoana care a crescut-o și a îngrijit-o încă din copilărie, pe care o numește „bunică”, fără a exista între acestea o legătură de rudenie biologică.

Totodată, petiționara a precizat că nu cunoaște identitatea mamei sale biologice și nici circumstanțele exacte ale nașterii sale. Prin urmare, explicațiile acesteia nu numai că nu confirmă faptul juridic solicitat, dar relevă o neconcordanță între împrejurarea a cărei constatare se cere și situația de fapt prezentată de petiționară în ședința de judecată.

Instanța apreciază aceste explicații în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, reținând că ele nu confirmă faptul concret al nașterii petiționarei de către Preida Tamara.

În continuare, instanța reține că, în conformitate cu art. 281 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească constată faptele de care depinde apariția, modificarea sau încetarea drepturilor personale ori patrimoniale ale persoanelor fizice și ale organizațiilor.

Potrivit art. 281 alin. (2) lit. c[1]) din același cod, instanţa judecă cauzele în care i se cere să constate faptul naşterii unei persoane de către o anumită femeie.

Conform art. 282 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească constată faptul cu valoare juridică în cazul în care acesta generează, în virtutea legii, următoarele efecte juridice: apariţia, modificarea sau încetarea unor drepturi personale sau patrimoniale ale petiţionarului; petiţionarul nu are o altă posibilitate de a obţine sau de a restabili documentele care ar certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită; constatarea faptului nu este legată de soluţionarea unui litigiu de drept ce ţine de competenţa instanţelor judecătoreşti.

Din interpretarea sistemică a dispozițiilor legale menționate rezultă că procedura specială de constatare a faptelor cu valoare juridică constituie un mecanism procesual destinat stabilirii judiciare a unor împrejurări de fapt de care legea leagă producerea anumitor efecte juridice, în situațiile în care acestea nu pot fi confirmate prin documentele corespunzătoare, în condițiile prevăzute de lege.

Totodată, instanța subliniază că imposibilitatea obținerii sau restabilirii documentelor care certifică un anumit fapt juridic reprezintă una dintre condițiile legale pentru recurgerea la această procedură, însă nu constituie, prin ea însăși, dovada existenței faptului a cărui constatare se solicită. Prin urmare, întrunirea condițiilor care justifică examinarea cererii în procedură specială nu înlătură necesitatea stabilirii, pe baza probelor administrate, a împrejurării concrete deduse judecății.

În ceea ce privește constatarea faptului nașterii unei persoane de către o anumită femeie, instanța reține că obiectul probațiunii îl constituie faptul provenienței persoanei de la femeia individualizată în cerere, iar nu doar împrejurarea că nașterea nu a fost

înregistrată în registrele de stare civilă sau că documentele corespunzătoare nu pot fi identificate ori obținute.

În acest context, sunt relevante și prevederile art. 46 din Codul familiei, potrivit cărora drepturile și obligațiile reciproce ale părinților și copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

De asemenea, art. 47 din Codul familiei reglementează stabilirea proveniență copilului de la mamă, prevăzând modalitățile de constatare medicală a nașterii, inclusiv în situațiile în care aceasta a avut loc în afara unei instituții medico-sanitare.

Din coroborarea acestor dispoziții rezultă că stabilirea proveniență unei persoane de la o anumită femeie prezintă o semnificație juridică distinctă, fiind susceptibilă să producă efecte asupra raporturilor de filiație și asupra drepturilor și obligațiilor care decurg din acestea. În consecință, constatarea judiciară a faptului nașterii nu poate fi întemeiată exclusiv pe necesitatea obținerii documentelor de stare civilă, ci presupune stabilirea faptului concret al nașterii persoanei de către femeia indicată în cerere.

În acest sens, instanța reține că lipsa actului de naștere, absența înregistrărilor în registrele de stare civilă ori dificultățile întâmpinate în procesul documentării persoanei constituie circumstanțe relevante pentru aplicarea procedurii speciale, însă nu demonstrează, prin ele însele, faptul nașterii persoanei de către femeia indicată în cerere.

Prin urmare, pentru admiterea unei cereri întemeiate pe art. 281 alin. (2) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, este necesar ca probele administrate, apreciate în ansamblu și în interconexiunea lor, să ofere un fundament factual suficient pentru stabilirea faptului juridic solicitat. Acesta poate fi demonstrat prin orice mijloace de probă admise de lege, în măsura în care sunt pertinente, concludente și apte să confirme împrejurarea concretă supusă examinării judiciare.

Or, în absența unui asemenea fundament probator, instanța nu poate suplini lipsa dovezilor privind proveniența persoanei de la femeia indicată prin simpla constatare a necesității legitime a petiționarei de a obține documentele de stare civilă.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, probele constituie elementele de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor relevante pentru soluționarea cauzei, acestea putând rezulta, între altele, din explicațiile persoanelor interesate, depozițiile martorilor, înscrisuri și concluziile experților.

Potrivit art. 118 alin. (1) din același cod, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, art. 130 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă impune aprecierea probelor în ansamblu și în interconexiunea lor, sub aspectul pertinenței, admisibilității, veridicității și suficienței pentru soluționarea cauzei.

Raportând dispozițiile legale menționate la circumstanțele prezentei cauze, instanța reține că materialul probator administrat nu oferă un fundament factual suficient pentru stabilirea faptului nașterii petiționarei Preida Sofia de către Preida Tamara.

Instanța subliniază că aprecierea probelor nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri privind existența unei legături de maternitate, ci trebuie să se bazeze pe

împrejurări de fapt care, examinate în ansamblu, să permită formularea unei concluzii suficient fundamentate asupra faptului juridic dedus judecății.

Or, în prezenta cauză, între circumstanțele stabilite prin probele administrate și faptul juridic a cărui constatare se solicită nu există o legătură probatorie suficientă pentru a justifica admiterea cererii.

În ceea ce privește invocarea dreptului la identitate și a necesității obținerii documentelor de stare civilă, instanța reține că aceste aspecte intră în sfera de protecție a dreptului la respectarea vieții private, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Dreptul la respectarea vieții private include aspecte esențiale ale identității personale, inclusiv posibilitatea unei persoane de a-și cunoaște originea și de a-și clarifica situația juridică. În acest sens, instanța recunoaște caracterul legitim al interesului petiționarei de a obține documentele necesare identificării sale și de a înlătura dificultățile generate de lipsa actelor de stare civilă.

Cu toate acestea, protecția conferită de art. 8 din Convenție nu înlătură necesitatea respectării condițiilor legale pentru constatarea judiciară a unui fapt cu valoare juridică și nici nu permite stabilirea unei anumite legături de filiație în lipsa unui fundament probator suficient.

În acest context, instanța reține că obiectul examinării este determinat de faptul juridic concret indicat în cerere, respectiv nașterea petiționarei de către Preida Tamara. Prin urmare, interesul legitim al petiționarei de a-și clarifica identitatea și situația juridică, deși relevant, nu poate suplini lipsa probelor necesare pentru stabilirea împrejurării deduse judecății.

Totodată, respingerea prezentei cereri nu echivalează cu negarea dreptului petiționarei la identitate sau la obținerea documentelor de stare civilă, ci reflectă exclusiv concluzia instanței asupra faptului juridic solicitat, în limitele obiectului cererii și ale probelor administrate.

În acest sens, instanța are în vedere și dispozițiile art. 285 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora hotărârea de constatare a unui fapt cu valoare juridică trebuie să individualizeze faptul constatat, scopul constatării și probele care îl confirmă, aceasta constituind, în condițiile legii, temei pentru înregistrarea faptului respectiv de către autoritățile competente.

Având în vedere efectele juridice pe care le poate produce o asemenea hotărâre, stabilirea faptului solicitat trebuie să rezulte dintr-o apreciere obiectivă și suficient fundamentată a materialului probator, fără ca instanța să poată substitui lipsa probelor prin prezumții care nu își găsesc suport în circumstanțele cauzei.

În consecință, apreciind probele administrate în ansamblu și în interconexiunea lor, în conformitate cu prevederile art. 118, art. 121 și art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța ajunge la concluzia că materialul probator nu este suficient pentru a considera demonstrat faptul nașterii petiționarei Preida Sofia de către Preida Tamara, în condițiile prevăzute de art. 281 alin. (2) lit. c[1]) și art. 282 din același cod.

Pentru considerentele expuse, instanța de judecată concluzionează că cererea petiționarei Preida Sofia privind constatarea faptului nașterii sale de către Preida Tamara urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.236, art. 238-241 din Cod de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea depusă de Preida Sofia, persoană interesată Agenția Servicii Publice privind constatarea faptului nașterii unei persoane de către o anumită femeie, ca fiind neîntemeiată

Se explică participanților la proces că instanța va întocmi hotărârea integrală în cazul în care, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, aceștia vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă, în același termen, va fi depusă cerere de apel.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător /semnătura/ Nelea Codreanu